

Pondelok 21. marca 2016

Text: Mk 14, 3 – 9

³Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného a sedel za stolom, prišla žena s alabastrovou nádobou drahocennej masti z pravej nardy. Rozbila alabastrovú nádobu a masť Mu vyliala na hlavu. ⁴Ale niektorí sa medzi sebou rozhorčene rozprávali: Načo bola táto strata masti? ⁵Lebo táto masť sa mohla predať za viac ako tristo denárov a (tie) dať chudobným. I dohovárali jej. ⁶Ale Ježiš povedal: Nechajte ju; čo ju zarmucujete? Dobrý skutok mi preukázala. ⁷Lebo chudobných vždy máte so sebou, a keď budete chcieť, budete im môcť dobre činiť; ale mňa nemáte vždy. ⁸Čo mohla, urobila: vopred mi pomazala telo na pohreb. ⁹Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na celom svete bude sa zvestovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.

Piesne: ES č. 97, 648

Zamyslenie nad Božím slovom:

Bratia a sestry, ako vonia viera? Na túto otázku nám začiatkom Tichého týždňa odpovedá žena v Betánii. Jej správanie sa nám dnes zdá trochu zvláštne, ale vidíme, že podobne to vnímajú aj mnohí prísediaci v dome Šimona Malomocného – nie však Pán Ježiš. Niečo tu vonia pravou nardou. Nardová masť či olej je ako parfém. Ten najlepší parfém. Má vznešenú, doslova kráľovskú vôňu. Používaná bola pri pomazaní nového kráľa. Viera tejto ženy vonia vierou, že Ježiš je kráľ. To však nie je jediný „tón“ či „farba“ vône jej viery. Nardová masť bola používaná aj ako súčasť svadobného rituálu. Mladé panny ju kedysi zbierali do nádob ako istú formu vena, nakoľko bola veľmi vzácna. Pred svadobnou nocou ňou natierali ženícha. Keď teda žena vylieva mužovi na hlavu nardovú masť (olej), ide o súkromnú, ba až intímnu záležitosť. Asi si vieme predstaviť, že mnohým bolo nepríjemné, keď boli na verejnosti svedkom niečoho, čo voňalo intimitou. Aj v tomto jej konaní však môžeme cítiť vôňu jej viery, vôňu lásky a odovzdanosti. Mnohých to ruší natoľko, že jej začnú vyčítať, keď už nič iné, tak aspoň stratu masti, to, ako efektívnejšie sa dala využiť. Ježiš sa jej však zastáva. Ona totiž správne pochopila Ježišovu prítomnosť ako výnimočný moment v jej živote. Ježiš odhaľuje aj ďalší tón vône jej viery, keď hovorí: „Čo mohla, urobila: vopred pomazala mi telo na pohreb.“ Pán Ježiš zakončuje túto diskusiu slovami: „*Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na celom svete bude sa zvestovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.*“ Touto vetou sme aj my, bratia a sestry, vtiahnutí do evanjelia. Táto anonymná žena je nám kladená ako príklad, čo viera je, ako koná, ako vonia. Máme tu prvý deň týždňa po Kvetnej nedeli. Začína sa Tichý týždeň, týždeň utrpenia, zrady, zapretia, smrti. Ježiš je na ceste ku krížu, k hrobu. Pred touto hrôzou robí tá žena, čo môže. Nemôže odvrátiť utrpenie ani smrť, ale môže konať skutky lásky. A v nedeľnom ráne sa vôňa jej viery a vôňa ŽIVOTA bude šíriť ešte intenzívnejšie. Amen.

Modlitba:

Drahý, za nás trpiaci Pane! Ďakujeme za Tvoju obeť, za odovzdanosť do vôle Otcovej. Prosíme o Tvojho Ducha, skrze ktorého poznáme, kto si. Prosíme Ťa, ako je nám príkladom žena z Betánie, daj, aby sme sa nehanbili za svoju vieru v Teba ani za jej prejavy. Nech Tvoja láska k nám je viditeľná aj na našej láske k Tebe i bližným. Amen.
Mgr. Matej Alcnauer, námestný farár v CZ ECAV Malé Zlievce (NOS)